

Mänttä-Vilppula 1. osa

opettaja Isak Penzev

Shalom. Olen hyvin iloinen tavatessani teidät.

Pyydän anteeksi englantiani. Se ei ole minun äidinkieleni. Olen Ukrainasta ja puhun venäjää ja ukrainaa. Sen takia joudun välillä miettimään löytääkseni sanan, joka kuvaa asiaa parhaiten. Kuulitte juuri lyhyen esittelyn minusta ja työstäni, ja siitä varmaan ymmärsitte suunnan, mitä pitkin me jatkamme eteenpäin.

Olette varmasti kuullut useasti sanan messiaaninen. Se on nykyään suosittu sana. Sen takia se ei useinkaan tarkoita mitään. Tänä päivänä messiaaninen liike voi olla hyvin moninainen. Messiaaniseksi itseään kutsuvat liikkeet voivat erota toisistaan sekä teologisesti että toimintatavoiltaan.

Minusta tuli uskova vuonna 1994. Kaksi viikkoa sen jälkeen myös minun vaimostani tuli Herraan uskova. Oli Herran tekemä ihme, että meistä molemmista tuli uskovia ilman, että olisimme kuulleet kenenkään saarnaa. Meistä tuli uskovia vain lukemalla Jumalan Sanaa. Meillä oli etuoikeus lukea Raamattua aivan alusta 1. Mooseksenkirjasta alkaen. Tätä edelsi kolmen vuoden jakso, jolloin me etsimme Jumalaa. Yritimme löytää Hänet erilaisin tavoin. Sitten aloimme lukea alusta Vanhan testamentin kirjoja - sanoisin kuitenkin, että Ensimmäisen testamentin kirjoja. Nimitystä Vanha testamentti voi pitää jopa loukkaavana. Nykyään tiedän, että sitä kutsutaan Tanachiksi, ja myös Raamattu itse kutsuu sitä Tanachiksi, mutta puhutaan siitä myöhemmin. Kun me luimme juutalaisten patriarkkojen kertomuksista ja Israelin synnyn historiasta, kysyin vaimoltani: Miksi me etsimme vieraita jumalia? Tämä on kuitenkin meidän Jumalamme, Israelin Jumala. Siinä vaiheessa, kun olimme lukeneet kaikki viisi Mooseksen kirjaa, olimme valmiita hyväksymään Jumalan herruuden yllemme. Mutta jatkoimme lukemista eteenpäin. Jossakin vaiheessa Efesolaiskirjeen kohdalla olimme jo Jeshuaan uskovia.

Tämä on ihme minun elämässäni, koska tulen täysin ateistisesta taustasta. Asuimme Neuvostoliitossa ja isäni oli kommunisti. Hän ei ainoastaan kuulunut kommunistiseen puolueeseen vaan hän todella uskoi asiaansa ja halusi kommunismin kautta ihmisille parempaa elämää. Eli isälläni oli joitakin positiivisia arvoja, jotka vaikuttivat minuun. Mutta kuitenkin noiden aikojen ilmapiiri oli täysin jumalaton. Kukaan ei puhunut Jumalasta.

Kun neuvostohallitus murtui, meille aukeni mahdollisuus etsiä Jumalaa. Me emme löytäneet Häntä, mutta Hän löysi meidät keväällä 1994.

Ja vaikka se ei ollut aivan tavanomainen tapa tulla Hänen yhteyteensä, otimme kuitenkin tämän pyhän kirjan sanoman. Vaikka luimme sen venäjäksi emmekä alkuperäisessä kieliasussa, otimme sen sanoman kokonaisena pakettina. Käsitelykymme mukaan siinä ei ollut mitään ristiriitaisuuksia tai epäselvyyksiä. Luimme Jumalasta, joka kutsui Aabrahamin ja kutsui häntä juutalaiseksi. Ja synnytti hänen jälkeläisistään kansakunnan. Ei kaikkien jälkeläisten kautta vaan Iisakin ja Jaakobin kautta. Heidän kauttansa Hän antoi Tooran.

Minä en silloin vielä tiennyt Toorasta vaan puhuin vain laista. Nyt tiedän, että niissä on iso ero. Mutta silloin se ei tuntunut niin tärkeältä. Joka tapauksessa näin läpi Raamatun, että Hänen lakinsa on ikuinen. Itse asiassa koko Raamatun sanoma kuulosti minusta seuraavanlaiselta: ainoa ohje, jonka Jumala antoi, oli Hänen omille ihmisilleen. Yksi Jumala ja yksi kansa, joka tottelee yhtä lakia. Ja kun aika tuli, Hän lähetti Poikansa Jeshuan (tai Jeesuksen, kuten se on kirjoitettu koko kristikunnassa) kirkastamaan lain, kuten Hän lupasi profeetta Jesajan kautta.

Voimme etsiä Jesajasta sen sananpaikan, 42: 21: ”Herra on nähnyt hyväksi vanhurskautensa tähden tehdä lain suureksi ja ihanaksi.” En tunne, miten se menee suomeksi luettuna, mutta sanoma on selvä: Jumala haluaa vanhurskautta, ja sen takia Hän haluaa tehdä lain suureksi ja ihanaksi ja kirkastaa sitä. Ja tämä asia oli minulle hyvin selvää heti kun aloin lukemaan Raamattua.

On totta, ettei Jeshua tullut ainoastaan lain opettajana. Tietysti Messiaan täytyy olla lain opettaja, mutta hän ei ole vain opettaja. Hänen opetuksessaan ei ole mitään vallankumouksellisia uudistuksia. Kaikki, mitä Jeshua opetti tuohon aikaan, säädökset, lait ja toimintatavat, miten ihmisen tulisi elää, olivat täydellisessä linjassa tai sopuinnussa sen ajan opettajien kanssa. Noin 20 vuotta uskoontuloni jälkeen voin sanoa, että Jeshua oli hyvin Tanachmainen, eli kaikessa hän opetti Tanachiin perustuen.

Se eroaa vain siinä, mitä hän opetti itsestään. Hän tulee opettajana mutta myös uhrilampaana; hän tulee asettamaan itsensä uhriksi - me ein korban - niin kuin uhrina. Se on hepreankielinen rabbiininen termi. Voimme puhua korban-käsitteestä myöhemmin. Tämä on ennakkonäky siitä, millaisesta ympäristöstä olen tulossa, jotta voimme virittäytyä samalle aaltopituudelle.

Alusta saakka en kokenut mitään ristiriitaa armon ja lain välillä. Minulle ei tarvinnut vakuuttaa, että Jeshua on Messias. Luin evankeliumit niin kuin jatkumona aikaisemmille kertomuksille. Minusta siinä jatkumossa ei ollut mitään ristiriitaa. Ristiriidat alkoivat myöhemmin, kun aloimme etsimään paikkaa,

mihin voisimme liittyä, ja tulla kastetuksi. Meiltä vei lopulta kolme vuotta ennen kuin löysimme sellaisen paikan.

Sillä jokaisessa seurakunnassa kysyttiin, keitä me olemme ja mikä meidän taustamme on. Kun sanoimme olevamme juutalaisia, jotka uskomme Jeshuaan ja haluamme totella Jumalan lakia, niin saman tien ovet suljettiin meidän nenämme edestä. Joten ymmärsimme hyvin pian, että kirkko ei ole meidän paikkamme. Yritimme sitä jonkun aikaa; meidät kastettiin eräässä seurakunnassa ja pysyimme siellä puolitoista vuotta. Juuri noihin aikoihin aloimme elämään enemmän juutalaisen tavan mukaisesti, ja voin kertoa miksi. Kun luin Raamattua, ymmärsin, mitä tarkoittaa käsite Yksi Jumala, yksi kansa ja yksi laki. Mutta sen evankelisen seurakunnan saarnastuolista, jossa me tuolloin olimme, kuulumme erilaisen sanoman, että kun Jeesus tuli, niin laki oli tehty mitättömäksi. Se oli hyvin kivuliasta kuultavaa. Ajattelin, että olenko minä hullu, kun minä näen tuon saman tekstin erilaisena?

Eräänä syksyiltana olin tulossa töistä. Mietiskelin ja sanoin: Jumala, Herra, näytä minulle totuus. Olenko minä oikeassa vai ovatko he oikeassa? Koska se ei voi olla molempia. Silloin sydämelleni tulivat sanat: Älä kuuntele ketään, joka kiroaa lain. Minun lakini on ikuinen. Sinun tarvitsee vain tietää oikea tie soveltaa sitä. Tämän jälkeen aloin opiskella enemmän juutalaisuutta kuin koskaan aiemmin. Ensimmäinen asia, jota aloin opettelemaan, oli juutalainen kalenteri. Silloin en tiennyt, että se oli ensimmäinen käsky, jonka Jumala oli antanut Moosekselle juutalaisena käskynä 2. Mooseksenkirjassa 12. luvussa. Se on itse asiassa tämän viikon Tooran lukukappaleena. ”Tämä kuukausi olkoon teillä kuukausista ensimmäinen.” Siinä näemme, ettei ole mitään ristiriitaa Ensimmäisen testamentin ja Uuden testamentin välillä. Ja sen lisäksi ei ole mitään ristiriitaa Jumalan Hengen ja Jumalan Sanan välillä. Eli juutalainen kalenteri on raamatullinen kalenteri. Ja ilta, jolloin tämä sana tuli sydämelleni, oli erev jom kippur, suuren sovituspäivän ilta. Se oli kuin sinetti Jumalalta silloin, ja ymmärsin, ettei se ollut omaa mielikuvitustani vaan todellista.

Ja hyvin pian sen jälkeen ymmärsin, että meidän tuli jättää se seurakunta. Ei siksi, että me olisimme halunneet, sillä halusimme jakaa tietomme ja ilmestyksemme heidän kanssaan. Mutta he eivät olleet valmiita siihen. He pyysivät meitä lopettamaan ja lähtemään pois. He sanoivat: menkää messiaanisten luo. He tarvitsevat teidän kaltaisianne outoja tyyppejä. Ja niinpä me menimme messiaanisten tykö.

Siellä me koimme yhden pahimmista pettymyksistämme. Me näimme siellä ne samat asiat vain hieman eri väreissä. Se tuntui jollakin tavalla räätälöidyltä, jossa oli ikään kuin juutalainen käyttöliittymä. Sen ulkoasu oli jossain määrin juutalainen, mutta sisältä se oli kuitenkin hyvin kirkkomainen. Silloin ymmärsin,

että messiaanisessa liikkeessä hyvin suuri osa on vain hieman muunneltua kristillisyyttä. Ja se ole se, mistä minä tulen. Minä tulen sieltä äärioikealta, joka on hyvin juutalaisuutta edustava.

Sitten tulin perheeni kanssa pitkän tien seurakunnaksi, kunnes vuonna 2000 saimme siunauksen rabbilta, jonka moni varmaan tuntee messiaaninen.net kautta hänen opetuksistaan. Hän on ortodoksijuutalaisesta suuntauksesta ja aloitti kirjoitustensa julkaisemisen 15 vuotta sitten. Hän on ollut opettajana myös synagogassa, kunnes Messias Jeshua löysi hänet. Hän kohtasi Messiaan ja on sen jälkeen kärsinyt paljon hänen nimensä tähden. Me tapasimme hänet internetissä ja hän siunasi meidän työmme Ukrainassa. Neljä vuotta myöhemmin emme aloittaneet vain seurakuntaa vaan myös yhdistyksen, joka auttaa niin Kiovan seurakunnassa kuin monissa muissakin paikoissa niitä ihmisiä, jotka jakavat näkemyksemme näistä asioista.

Parhailtaan haemme kontakteja maan ulkopuolelta ja siksi tulin Suomeen yhdistyksen sanansaattajana ja Messiaan seuraajana. Pikemminkin kutsumme tätä organisaatiota "talmidei Jeshua" Jeshuan oppilaiksi. Jos minun täytyy määritellä tai tarkentaa asemaani, niin messiaaninen on hyvin epätarkka termi. Me identifioimme itsemme juutalaisina Jeshuan seuraajina. Mutta hyväksymme piiriimme yhtä lailla pakanaseuraajat. Emme halua erottautua heistä, koska yksi tärkeä asia, minkä Jeshuakin teki maailmaan tullessaan, oli poistaa erottava väliseinä juutalaisten ja muiden kansojen väliltä.

Se ei tarkoita, että eroavaisuudet olisivat hävinneet. Me voimme olla miehiä tai naisia. Ja on edelleen olemassa vanhempia ja lapsia, herroja tai palvelijoita. Samoin eroavaisuudet juutalaisten tai ei-juutalaisten välillä ovat olemassa. Mutta Jeshua poisti erottavan muurin, jotta emme ole enää vihollisia. Olemme ystäviä ja veljiä. Meidät on yhdistetty yhden veren kautta. Ja se on Jeshua Messiaan veri. Tämän veren kautta hän itse tekee meidät yhdeksi. Se ei tarkoita, että hän tekee meidät kaikki yhdenmukaisiksi, vaan hän tekee yhden uuden ihmisen itsessään. Tämä tulkinta löytyy Efesolaiskirjeen toisesta luvusta.

Hän poistaa erottavan muurin meidän väliltämme ja tekee yhden uuden ihmisen, joka on luotu Jumalan kuvaksi. Tällä uudella ihmisellä on valtava halu palvella Jumalaa sen kutsumuksen mukaan, mikä miehellä tai naisella on.

Nyt ymmärrätte vähän taustaani. Myös Yhdysvalloissa on olemassa opettajia, jotka ovat tulleet samankaltaisten ajatusten äärelle. Siellä messiaaninen liike on tullut messiaanisen judaismien edustajaksi. Ja kun puhutaan judaismia koskevista perusarvoista tai opeista, heidän listallaan ensimmäinen ja tärkein arvo, jonka mekin kyllä jaamme, kuulostaa tältä: messiaaninen judaismi on yksi judaismien muoto eikä kosmeettisesti muotoiltua kristillistä valtavirtaa.

Melkoinen väite, eikö vain? Mutta se on enemmänkin meidän toiveemme kuin todellinen tilanne. Se on se, mihin me tähtäämme. Päästäksemme tähän tavoitteeseen meidän tulee työskennellä erilaisten ihmisten ja uskontoryhmien kanssa. Meidän tulee työskennellä kristillisten kirkkojen ja seurakuntien kanssa, jotta he ymmärtäisivät, että sekä Jeshua että apostolit eivät olleet kristittyjä. Tällä tarkoitan kristittyjä nykyisessä muodossaan. Sillä he eivät tienneet mitään Nikean uskontunnuksesta. He eivät tienneet mitään ikonien edessä pidettävistä kynttilöistä. He eivät puhuneet mitään edes vanhurskautuksesta uskon kautta. Joskin tämä viimeinen on hyvin lähellä totuutta. Sillä kyse ei ole vain uskosta vaan myös uskollisuudesta. Eikä vain meidän uskollisuudestamme vaan Jeshuan uskollisuudesta Taivaallista Isäänsä kohtaan.

Haluatteko nimenomaan sananpaikan, josta tämän äskeisen voi todistaa? Se löytyy roomalaiskirjeestä 3: 21 - 22: ”Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat, sillä ei ole yhtään erotusta.”

Tämä teksti ei ole alkuperäisessä muodossa. Alkuperäinen muoto on: Jeesuksen Kristuksen uskosta. Aikamoinen yllätys. Se heittää täysin erilaisen näkökulman tähän asiaan, mutta on täysin linjassa juutalaisen ajattelutavan kanssa.

Tämä johtaa ainakin kahteen viestiin kristilliselle maailmalle. Kaikki kristityt eivät ole valmiit seisomaan Israelin kanssa Jumalan edessä. Kristilliset käsitykset muokkautuivat ajan oloon keskustelujen ja ilmestysten sisällöstä, sekä myös historiallisesti ja maantieteellisesti. Siten tämä sanoma aikojen saatossa muokkautui erilaisten kansojen ja ryhmien mukaan niin, että ne kaikki lähtivät menemään vähän eri suuntiin. Näemme kuitenkin Jumalan toimintaa näissä eri suuntiin menijöissä, ja Hän tekee niissä korjauksia.

Siksi meitä juutalaisia Jeshuan seuraajia ei ole lähetetty maailmaan vallankumouksen tekijöinä. Meidän tärkein päämäärämme on auttaa juutalaisetnisestä alkuperästä tulevia uskovia elämään alkuperäisen kontekstin mukaan. Mutta me emme kykene tekemään sitä yksin. Jotta pystymme täyttämään Jumalan koko tahdon, tarvitsemme myös ei-juutalaisten uskovien yhteistyötä. Eli uskovia muista kansakunnista. Muut kansakunnat voi olla parempi ilmaisumuoto kuin ei-juutalaiset, joka saattaa vaikuttaa vastakkainasettelulta. Ja tarvitsemme tietysti yhteistyötä eikä mitään vastakkainasettelua.

Ensimmäinen tehtävämme on tuoda juutalainen elämänmuoto, elämäntavat juutalaisille uskovalle. Meidän tulee myös nähdä sekä messiaaniset seurakunnat että kirkolliset seurakunnat ikään kuin meidän lähetyskenttinämme. Mutta mitä

tulee yhteistyöhön, meidän tulee alentaa jännitettä ja ehkä vihanpitoakin kirkon ja synagogan välillä. Sen takia meillä on viesti kristikunnalle. Tämä on juuri se viesti, mistä puhuin, kun aloitin. Meidän tulee näyttää, että jos me uskomme samaan Jumalaan, kristittyjen tulee tunnistaa, että Israel tulee pysymään Jumalan kansana. Kirkko ei ole Israel. Se ei korvaa Israelia. Se ei edes syrjäytä Israelia, ei laita sitä sivuun.

Miksi tämä on tärkeää? Siksi että se antaa meille tarkan kuvan juuri siitä Jeshuasta, johon me uskomme. Joh. 1: 49 on Natanaelin tunnustus: ”Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas.”

Kaksi tärkeää seikkaa: Sinä olet Jumalan Poika. Jos me näemme Jeshuan ainoastaan ihmisenä, olemme käsittäneet väärin. Hän on se, joka yhdistää taivaallisen ja maallisen olemuksen. Hän on kirjaimellisesti Jumalan Poika. Se ei tarkoita sitä, että hän on fyysisesti syntynyt Jumalasta. Se tarkoittaa, että hän kantaa sisällään ylikuonnollista jumaluutta voideltuna Kuninkaana. Termi Jumalan Poika on niin kuin termi voidellulle kuninkaalle. Mutta hän on juuri *se*, yksi ja ainoa Jumalan Poika. Toisessa paikassa Johannes kutsuu häntä, Joh. 1: 18 Ainokaiseksi Pojaksi, englannin kielellä *only begotten son*. Tämä ainoa tarkoittaa ainutlaatuista. Nyt hän on ainutlaatuinen. Mutta Jumalan suunnitelma ja tarkoitus on, että hänellä olisi veljiä ja siskoja. Että jokaisesta meistä tulisi kuin hän.

Mutta se ei ole juuri se asia, jota minä korostan tällä hetkellä. Sillä aistin, että tämä on juuri se asia, jonka te jo tiedätte. Natanaelin tunnustuksen toinen osa on *erittäin* tärkeä. Koska hän sanoi, että sinä olet Israelin Kuningas. Jeshua ei ole muun maailman kuningas, ei kirkon kuningas; hän on Israelin Kuningas. Ja sen takia: jos me siirrämme Israelin syrjään sieltä keskustasta, jos me hyväksymme Messiaan toisenlaisena kuninkaana, silloin se tarkoittaa, että me uskomme eri Messiaaseen.

Mutta juuri niin suuri osa kirkon kristityistä uskoo. Se on katkera totuus. Siksi meidän tulee auttaa - en sanoisi veljiämme - mutta ystäviämme siellä. Sukulaisiamme. Israel on Jumalan kansa ja Jeshua on Israelin Kuningas. Ymmärrätte herran ja kuninkaan eron. Herraa voisi verrata vaikka prinssiin. Tämä oli siis ensimmäinen sanoma kirkolle. Toinen viesti on, että Jumalan johdatus on Toora. Se on ikuinen ja edelleen voimassa oleva. Kaikki siinä oleva ei kuulu jokaiselle, mutta siinä on eri osia eri ihmisryhmille. Toivottavasti ehdimme myöhemmin puhua tästä yksityiskohtaisemmin. Joka tapauksessa eri ryhmille kuuluu eri säädöksiä ja käskyjä. Tulos tästä on, että emme tule sanomaan teille, että olette epäuskoisia tai vääräuskoisia siksi, että ette vaikkapa käytä tsitsitejä, (tupsuja) kuten minulla on. Mutta julistamme kuitenkin, että Toora on edelleen voimassa ja toimiva. Se, miten me sitten sovellamme tätä

sanomaa ja kerromme sitä eteenpäin Suomessa, Kiinassa tai vaikka Meksikossa, se on jo toinen kysymys. Mutta joka tapauksessa Toora on edelleen Jumalan laki. Nämä ovat ne kaksi viestiä kirkolle.

Kysyin alussa joiltakin henkilöiltä, ovatko he kirkossa tai seurakunnassa. En kysynyt pelkästään uteliaisuudesta vaan koska halusin tietää, minkälaisen sanoman minä välitän juuri tälle kyseiselle ryhmälle. Kuten ymmärsitte, että puhun sanomaa laajasti koko kirkolle. Tiedän kokemuksesta niistä lupauksista, mitä Jumalan Sanaan on kirjoitettu, että tulee olemaan ja on jo tullut ihmisiä eri kansoista, jotka ottavat sen yhden askeleen edemmäksi. Askeleen pois päin heidän omista kristillisistä perinteistään ja taustoistaan. Siihen maailmaan, joka jakaa samat käsitteet, uskomukset ja ideat kuin Jeshua ja apostolit aikoinaan. Me kutsumme heitä jumalaapelkääviksi. He voivat olla osana kirkkoa joissakin seurakunnissa, jotta he voisivat vaikuttaa ystäviinsä siellä. Mutta useimmissa tapauksissa he tuntevat olonsa siellä epä mukavaksi ja lähtevät ulos. Ja jotta he eivät olisi yksin, meidän tulee ojentaa auttava kätemme.

Maailma, joka uskoo apostolien antamiin käsitteisiin, on juutalainen maailma. Juuri nämä kyseisen kaltaiset ihmiset etsivät syvemmin, syvempää ymmärrystä. Ja olen varma, että he haluavat jakaa hengellisiä kokemuksiaan. Ne kokemukset ovat Israelin 3300 vuoden kokemuksia. Sillä Israel ei ole vain kansakunta. Israel on liiton yhteisö. Ja Israelilla on oma hengellinen kokemus. Se pitää sisällään Jumalan etsimisen, Hänen tahdossaan kulkemisen ja Hänen palvelemistapansa. Kaikki tämä on säilytetty Israelin pyhässä perinteessä.

Juuri tästä Mooses puhuu 5. Moos. 33: 4: ”Mooses antoi meille lain, perintönä Jaakobin seurakunnalle.” Mooses antoi meille lain. Eli kirjoitettuna. Mutta siitä tulee Jaakobin seurakunnan perintö. Ja se tarkoittaa, ettei se pysähdy vain siihen kirjaan, vaan se alkaa siitä. Ja jatkaa eteenpäin siinä, mitä seurakunta siitä saa Jumalan tuntemuksessa Hengessä. Siinä on monia vaihteita. Se voi myös sisältää yksityiskohtaisia ohjeita siitä, miten täyttää tämä taikka tuo käsky. Ja se voidaan ymmärtää juutalaisena viisautena. Mutta se perustuu siihen kirjaan, vaikka on kuitenkin sitä kirjaa laajempi. Se on ikään kuin elävä ilmestys.

Myös apostolit puhuivat tästä samasta asiasta. Katsotaan roomalaiskirjeestä 3: 1 - 2: ”Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta? Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut.” Mikä on siis juutalaisena olemisen etuoikeus? Se, mitä ymmärrämme Paavalin aiemmista sanomisista, ei ole mitään eroa pakanalla tai juutalaisella - tässä kyse ei siis ole nyt fyysisestä eroavaisuudesta - vaan eroavaisuudesta koskien Jumalan läsnäoloa, oikeutusta ja pyhitystä.

Mutta siitä huolimatta juutalaisilla on etuoikeus. Mikä se sitten on? Se on se, että he ovat nimenomaan ilmestyksen hallussapitäjiä. Näin me ymmärrämme tämän

jakeen kaksi. He pitävät ilmestystietoa hallussaan, ovat ikään kuin Jumalan oraakkeleita. Ja lukuisat sukupolvet ovat tämän kokeneet ja hyödyntäneet.

Yksi aiemmin puhutuista perusarvoista, joita messiaaniseen juutalaisuuteen kuuluu, on tämä: juutalaisen hengellisen perinnön rikkaus on myös meidän perintömme. Me näemme ihmisiä, jotka ovat etsimässä heprealaisia juuria tai ovat juurilla - eivät niinkään etnisen alkuperän etsimisessä, mikä taas voi joskus olla koomista. Jos vaikkapa joku kaveri Vietnamista tulee sanomaan, että luullakseni isoisoisäni oli juutalainen merimies ja siksi haluan kuulua teihin, niin se ei riitä syyksi. Syyn pitää olla paljon syvemmällä. Jos tämmöinen kaveri tulisi ja sanoisi, että hän haluaa olla osana meitä, ensimmäinen mieleen nouseva kysymys on: Oletko todella valmis muuttamaan koko elämäntyylysi? Vai haluatko vain leikkiä juutalaista? Vähän samaan tapaan kuin vaikkapa lapset leikkivät intiaaneja.